

В АРГЕНТИНІ БУШУЄ ФАШИЗМ

Правительство організує фашистський Леґіон Сівіка Аргентина й Комітети Сусідів для розгрому революційного руху трудящих мас.

Мілітарно-фашистське правительство Аргентини не має довіри до своєї армії, а тому всі сили запрягає, щоб створити такі фашистські організації, на які могло би опертися в боротьбі проти робітничого руху.

Вже не вистарчає ні війська, ні поліції, ні козаків, ні цілої армії шпиків на те, щоб здусити революційний робітничий рух.

Правительство тепер організує ще й так звані

Леґіон Сівіка Аргентина.

За гроші правительства формуються цей фашистський леґіон; по всіх усядах (по фабриках, заводах, фрігоріфіках, в порту, на пошті, та по всіх конторах) записують в члени цього леґіону. Членам цього леґіону дається спеціальна права недоторковості, виказавшись своїм карнетом його ніхто не має права арештувати хочби він бив чоловіка. Ім дається автоматична революція, якби вони можуть уживати завжди і коли їм подобається. Вони можуть арештувати лютого чоловіка без найменшої провини. Правительство дає їм не тільки оружжя, і амуніцію, але також і спеціальних військових інструкторів, які навчають їх військового діла.

Для безробітних правительство не має ні одного цента, а на фашистський леґіон викладається мільйони злєтх зроби́тників і селян.

Зададя тих леґіонів — держати "порядок" в країні, себто — здусувати маніфестації безробітних, розбивати страйки і охоронити страйколомів, ареш-

тувати і саджати в тюрми революційних робітників, громити класові організації і т. д. і т. д. Словом — цей фашистський леґіон — це те саме, що "чорні сорочки" Муссоліні в Італії.

Однак і цього леґіону ще не вистарчає на те, щоб зчирінем вирвати революційний рух, та наджити на шию працюючих яро фашистського гнету, — то мілітарна хунта організує й це.

Комітети Сусідів.

Ці "комітети сусідів" творяться з дрібною буржуазією по всіх містах, містечках і в кампів. Цілію тих комітетів є: слідувати за розвитком революційного руху, і доносити поліції про всякі організації, збори, засідання і осередки пропаганди, робітничого класу.

Крім того, ці "сусіди" мають зайнятися переписом і контролюю всіх громадян з тою ціллю, щоб знати, хто чим займається, і з чого живе. Все це є звернене проти робітничих революційних організацій та їхніх передових борців.

Таким способом мілітарна хунта хоче викоринити весь революційний рух в країні, з тою ціллю, щоб опісля могла легко затягнути на карк робітничого класу яро фашистського рабства.

Проти тих фашистських леґіонів і комітетів "сусідів", як також проти капіталізму і його мілітарно-фашистського правительства веде завзяту боротьбу Комуністична Партия Аргентини.

"Українська Робітничо-Газета" з Аргентини.

БРИТІЙСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ ШАЛЕНО ОЗБРОЮЄТЬСЯ

Лондонська преса мало не день-у-день наводять факти, які свідчать про невпинне й дедалі більше озброєння британського імперіалізму, який готує нові війни й насамперед інтервенцію проти СРСР. Особливі ситуації в Англії є те, що англійський імперіалізм озброюється з допомогою саме "робітничого" уряду. У цій справі МекДоналдів кабінет теж блискуче доводить славнозвісний падковість британської політики, тобто продовження політики консерватів.

Між 10 та 22 серпня в Англії має відбутися "перша після 1914 року цілкова мобілізація війська" для перевірки "теперішньої військової організації". Але це тільки один із тих багатьох заходів, що їх уживає "робітничий" уряд, щоб збільшити міць англійського імперіалізму та прискорити готування до війни. До таких заходів належать також щорічні авіо-маневри на Гендонському аеродромі з виразно виявленими протирадянськими інтервентськими тенденціями. Цього року демонстрація в Гендоні від-

булася наприкінці червня в ще більшому масштабі. Навколо неї розгорнули велику кампанію за зміцнення військової авіації Англії. Така ж сама мілітаристична демонстрація для популяризації армії відбулася недавно в Олдершоті.

2 серпня в Англії розпочався "морський тиждень", якому англійський імперіалізм і його лейбористські агенти віддають особливу увагу. Отож лейбористський уряд намагається притягти до участі в "тижні" якнайбільше робітників і навчить шкільної молоді. До Чен-тему, де відбудеться головний "морський тиждень", мають привезти великі групи робітників, що одвідують корабельні, арсенали, різні військової судна. Все це зроблять для того, звісно, щоб прищепити англійському робітництву прихильність до морського озброєння. Про спеціальне вербування безробітних до армії вже співішалося не раз.

Надзвичайно активно працює англійський імперіалізм також над технічними удосконаленнями своїх збройних сил. Крім моторизації та механізації армії раз-у-раз запроваджують нові вдосконалення, що мають збільшити боєспроможність

англійського війська під час майбутньої війни. Невдовзі "Дейлі Герад" та деякі інші газети сповіщали про зменшення англійського багнета більш, як на половину (замість 20 цалів — 9). Кілька днів тому "Дейлі Експрес" повідомив про винахід нового набою величезної руйнівної сили для англійської флотії. Військове міністерство недавно повідомило про вдосконалення нової зброї, що краще забезпечує влучання в мету. Водночас зародженню машинного масову продукцію ручної пальної зброї замість дотеперішньої майже кушарної. З'явилися також відомості про те, що виготовлено нову, "наважку" гармату. Досі за найбільшу вважали 9,2 цалеву гармату з набоем на 17 тон та із сферою дії на 25,000 ярдів (22,500 метрів), то нова гармата має вже важчий набій, діє на 29,000 ярдів і може розбити 3—4 постріли на хвилину замість дотеперішнього одного.

Багато винаходів зроблено в справі військової авіації. Невпинно працюють військово-хімічні лабораторії, готуючи нові отруйні гази.

Все це робиться для застрішної війни проти СРСР.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ --- ЦЕ ЖАНДАРМ ЕВРОПИ

Про Францію казали, що вона "виграла війну, але втратила мир". Цим мали на оці переважно її внутрішнє становище, різні труднощі в самій країні, фінансову кризу тощо. Але це однаковість стосується також міжнародного становища Франції та її зовнішньої політики. Бо вже після світової війни політика Франції позначилася новими кривавими авантюрами, як от війна з рифами в Марокко, проти визвольного руху в Сирії, в Індокитаї, і навіть тепер військова операція французького війська в Марокко не тільки не припинено, а й поширено.

Водночас французький імперіалізм і далі здійснює свою воєнничу політику в Європі, де він створив свою версальську систему і, намагаючись зберегти її, тобто забезпечити свою гегемонію на європейському континенті, не тільки вдається до різних політичних маневрів, а й увесь час озброюється, готуючись до нової війни, і насамперед, до інтервенції проти Радянського Союзу, в якій він має вести перед. Цю провідну роллю імперіалі-

стичної Франції цілком виразно виявив процес "Промпарти".

Про озброєння Франції досить виразно свідчить дедалі більше зростання військового бюджету Франції — з 1,400 мільйонів золотих франків 1914 року до 2,285 мільйонів — 1930 року. Франція має найбільшу армію в Європі і невпинно збільшує свою військову флотію. Надзвичайно збільшилася продукція її військового заводу: якщо перед війною вироблялося 50,000 рушниць на місяць, то 1930 року місячна продукція вже дійшла до 220,000. Танків у Франції вже більше як 3,700, літаків — 3,850.

Невпинно озброюючись і озброюючи своїх васалів, французький імперіалізм всяко саботує справу роззброєння, обстоюючи увесь час потребу "безпеки". Він не тільки не обмежується теперішніми своїми збройними силами, а й намагається забезпечити собі право на дальші й ще більше озброєння. Це прагнення французького імперіалізму найкраще виявлено в недавно опублікованому тексті

надісланого до секретаріату Лігії Націй Бріанового меморандуму до міжнародної конференції в справах роззброєння, що має відбутися на початку 1932 року.

Поруч із лицемірними балаками про "загальне роззброєння" у Бріановому меморандумі подано кілька вимог. Поперше, французький імперіалізм і далі відкидає єдине та загальне роззброєння, а також рівність усіх держав щодо озброєння. Подруге, він вимагає зберегти розділ 5 Версальського договору про обмеження збройних сил Німеччини, Австрії, Угорщини та Болгарії. Потретє, він знову вимагає в постановах конференції конче виходити із "міжнародних договорів", тобто "грабіжницьких" "мирних" угод і визнавати їх беззастережне. Нарешті, французька дипломатія й далі обстоює утворення політичної системи безпеки. Заразом Франція відстоюється проти зменшення своїх збройних сил і обстоює для себе армію з 577,145 чоловік, флоту місткістю — 628,603 тони та 1,605 воєнних літаків.

Отже, апетити французького імперіалізму не тільки не меншають, а, навпаки, більшають. Попри всі пацифістські жести Бріанна, імперіалістична Франція грізливо озброюється, готуючи нову різанину й збройний похід проти країни Рад. Проти цієї хижачкої воєнничої політики дедалі гучніше протестують французькі робітники й селяни в салдатському та матроському одязі.

ЩЕ ФРАНЦУЗЬКА ПОЗИЧКА ДЛЯ ПОЛЬЩІ.

За повідомленням газет, найбільшими днями закінчуються переговори, що їх провадять у Парижі, про надання Польщі кредиту на суму 50 мільйонів злотих під заставку врожаю. Цю суму дадуть, як короткотерміновий кредит. Виплатити позичку треба буде вже 1932 року.

КРАХ ФІНЛЯНДСЬКОГО БАНКУ.

Припинив свою діяльність фінляндський експортний банк. Банк закрито в зв'язку з економічною кризою, яку зазнає Фінляндія.

АВІО-КАТАСТРОФИ В ПОЛЬЩІ.

Протягом останніх 8 днів у Польщі сталися 4 авіаційні катастрофи. Розбито 4 військової літаки. 5 летунів убито, один тяжко поранений.

ПРОТИ ПОНЕВОЛЕННЯ НІМЕЦЬКИХ РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН

Боротьба німецьких робітників — справа пролетаріату усього світу.

В "Роте Фане" опубліковано відозву до пролетаріату Європи, ухвалену на конференції комуністичних партій Німеччини, Франції, Англії, Польщі й Чехословаччини, що відбулася в Лондоні. У відозві сказано:

"Ви, робітники капіталістичних країн, які межують з Німеччиною, не забувайте того, що система пригноблення та експлуатації, яка сьогодні душить трудящих Німеччини, не припиниться біля прикордонних стовпів. Хіжа буржуазія всіх капіталістичних країн, використовуючи в своїх інтересах наступ німецької буржуазії. У Франції, Англії й інших вже почалося зменшення заробітної плати. Коли б, удався план фашистського поневолення німецького пролетаріату, то це було б скеровано також і проти вас. Опір та боротьба ні-

мецького пролетаріату — ваша боротьба. Виявляйте братерську солідарність з німецькою робітничою класою. Якщо трудящі Німеччини та всієї Європи хочуть жити, — капітал любить загинути. Працю, хліба та волю забезпечує тільки панування робітничого класу. В цьому полягає великий історичний досвід, що його дала нам влада робітників і селян у Радянському Союзі. Ми, комуністичні партії Франції, Англії, Польщі та Чехословаччини, заявляємо, що боротьба німецького пролетаріату є наша боротьба і закликаємо трудящих Англії, Франції, Польщі та Чехословаччини, а також увесь міжнародний пролетаріат підтримати визвольну боротьбу німецького пролетаріату через здійснення боротьби за свої насутишні інтереси та за скинення своєї буржуазії".

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РУХ СЕРЕД ЖОВНІРІВ В РУМУНСЬКІЙ АРМІЇ

РЕВОЛЮЦІЙНІ ЗАКОЛОТИ В РУМУНСЬКІЙ АРМІЇ ПОСИЛИЛИСЯ

Послідніми часами посилюється революційні заколоти в румунській армії. Вплив комуністичних осередків у військових відділах безперервно зростає.

Підчас страйку в букарештському машинобудівельному заводі "Деметр", коли завод зайнято військо, щоб обирати страйколомів, один з низших офіцерів взяв у комсомольця відозву і поширив її серед жовнірів.

В одній з румунських залог військової команди вирішила нагадати страху на жовнірів, покращивши одразу, про якого було відомо, що він до військової служби був активним комсомольцем. Комсомольці мали програти крик шпалір. Однак сотні жовнірів відмовились бити свого товариша. На цілу сотню наложено дисциплінарну кару, а комсомольця судитимуть за комуністичну пропаганду в армії.

На перше травня військової комуністичний осередок в одній з румунських міст скликав в касарні збори жовнірів. На зборах виступив член осередку з докладом про значення перше травня і про те, як капіталісти приготувалися до війни проти СРСР. Доповідач потім арештувався. Жовніри відмовились свідчити проти арештованого. Арештованого перенесли до в'язниці, але небагато жовнір-сторожі дали йому змогу втікти.

БЕСАРАБСЬКІ РЕКРУТИ ПІД ЧЕРВОНИМИ ПРАПОРАМИ.

В Бесарабії, в зв'язку з весняним військовим набором відбулося багато цікавих інцидентів, що характеризують настрої широких мас населення, а особливо молоді, покликані до війська.

В багатьох випадках по своєму використанню, "винюди" румунського прапора. Цей прапор — трьохколірний: зелено-жовто-червоний. При висхідній в касарні, залізнично-дорожніх вагонах прикрашаються, розуміється, тими державними прапорами. Але дуже часто в дорозі з тими прапорами, при дружнім співчуттю новобранців, відбуваються несподівані зміни. Невольніми руками обривають зелені і жовті полоси, і рекрутські вагони їдуть під червоними прапорами.

Вкінці березня около 40 молодих селян із села Каланка, Бендерського уїзду, зібрано для висилки на збірний пункт в місті Кашпани. Примар (єдиний староста) дав їм національний прапор, щоб вони приїхали до Кашпани з відповідною торжественністю. Але подорозі рекрути зірвали з прапора зелені і жовту полоси і цілу дорозу пройшли під червоним прапором з пісню "Інтернаціонал" на устах. Згідно з деякими донесеннями, вони навіть зробили на прапорі напис: "Хай живе Червона Армія! Хай живе Бесарабія, обдана з Радянським Союзом!"

Коли рекрути, приїхали до збірного пункту в Кашпани, то зараз їх обкружили жандарми й офіцери і всіх арештували. При супротивленні було кілька ранених, а навіть загинуло про убитих.

ПОМЕР ТОВ. ГЕРЦОВ

За відомостями з Швейцарії, 26 липня помер один із фундаторів швейцарської компартії тов. Йогі Герцов. Смерть тов. Герцова є велика втрата для швейцарської компартії та швейцарського пролетаріату.

ГРИЦЬ ІВАНЕНКО, був. старший десятник УСС.

"ТИРОЛЬЦІ СХОДУ" -- ДЛЯ НОВОЇ РОЛІ

(Продовження)

УСС-ів організувала Головна Українська Рада, організація української буржуазії, створена зі всіх українських буржуазних і соціал-патріотичних партій: Укр. Нац. Дем. Партії (нинішче УНДО), УРП, УСДП і описав буржуазних націонал-демократів Василька та агентів австрійського воєнного штабу т. зв. Союзу Визволення України — в цілці задокументовані спільності інтересів української буржуазії з інтересами австрійської монархії в часі війни.

УСС, в переважачій більшості були в них робітники й селяни — були як військова сила, а сформовані українською буржуазією, що звивала свою судубу з монархією Габсбургів, що не за страх, а за совість, аж зі шкіри вилазила ритуальна Австрія, як вміла і могла служила Франц Йосифові і Карлові.

З якими гаслами, з якими ви-вогами йшла до війни ця верховна організація української

буржуазії і соціал-зрадників — Головна Укр. Рад, під якими гаслами і мотивами творила УСС? Як відомо, Головна і Загальна Українська Рада ніяких вимог, ніяких застережень до союзників за свою участь в війні по їх стороні не висувала, ніяких національно-визвольних гасел не кидала. Бо і висувати таких жадань, кидати таких гасел боротьби не могла тому, що реалізація таких гасел вимагала боротьби не з Австрією проти Росії, але проти Австрії і проти Росії — українська буржуазія стала на шлях підтримки Австрії у імперіалістичній війні між Австро-Німеччиною а Росією та її союзниками, у війні за нові ринки, за впливи на Балкани, за Дарданелі і ін.

Економічні й політичні інтереси укр. буржуазії передовсім земельної, урядничої інтелігенції та тисючок уніятського владного і добре ситуованого класу звязалися нерозривно з процвітанням Австрії, з її бюрократичним державним апаратом. Програма Австрії була також по кишені ці українські

буржуазні елементи. Свідомі своїх класових обов'язків і завдань "в ці дні тривоги для трону" шпихали українські буржуазні політики під "батьківське берло габсбургської династії", присягаючи її своїй вірності та благоданом патріотизму і обіцянкам, на добравля монарха звивали українські маси вставати в обороні "нашої дорогої монархії".

Крім спільності економічних і політичних інтересів української буржуазії з австрійською та її монархією були ще другі справи і причини, які наказували українським буржуазним угруповуванням зі спеціальною ревністю заскакувати коло австрійського воєнного генерального штабу і по собачому вислуговуватися йому.

Сильніший суперник і конкурент укр. буржуазії на галицькій землі, польська буржуазія і магнетерія, які так само, як укр. буржуазія в Австрії, вірно служили у всіх окупациях (Росія, Німеччина, Австрія) своїм монархам — виставляючи на поміч Габсбургам добровольчі відділи — польські легіони, яких могли дистансувати в очах видівських і берлінських можновладців українських Левицьких і бар. Васильових. "Укра-

їнці просто не могли остати позаду" поляків і жидів (читай — буржуазії) — пише Др. Ст. Шухевич у своїх споминах, і собі за їх приміром з вибухом війни улаштував провонені магіфістаційні походи".

Для характеристики цих контингентних настроїв і наслідують усього, що робить польська буржуазія, приточимо то-го самого Шухевича, його розмову в дні 1-го серпня 1914 р. з послом Др. Л'юнгеном Цесельським: "Ти сидиш: Війна зі Сербією в повнім розгарі, війну з Росією-проголосять нялі завтра, ти цар зарядив загальну мобілізацію, поляки виставили вже цілі полки своїх стрільців, а тільки ми не робимо нічого" — вітає цими словами Цесельський Шухевича. Обидва вони були пізніше організаторами УСС.

Укр. працюючи під Австрією, гноблені соціально і національно австрійською бюрократією, польською шляхтою і буржуазією, мали причини бунтувати невдоволенням з австрійсько-польської окупаци, що виявили не раз в масових боях, а зокрема різких страйках 1902 року, виборчих кампаній 1906—7 та других. Хвиля національно-визвольного руху

підносила щораз вище і билася в береги австрійської монархії. Знов у меншій, а в відсталішій частині галицького селянства, підпадаючи під вплив москвофільської агітації, зневірив у власні сили, панували нічим неоправдані ілюзії, буди то вивалення для них з під панування Австрії і польської шляхти прийде зі Сходу, принесе ім православною Росією. Тереном війни ставала Галичина, населення якої бачило в Австрії свого класового ворога. Всі влади стали підозрівати українське населення в зраді Австрії. Перші свої воєнні неповіднення на фронті австрійське командування стадо прикривати мимогом зрадою українського населення. Розпочалася розправа зі "зрадниками". Заскрипіли, як довга і широкі Галичина, шибениці, вивішено тисячі невинного селянства, а десятки тисяч вивезено до тюрм, до концентраційних таборів (Талергоф), де пошести, голод і холод докинували діло вшестелів-генералів.

Недовіра австрійської монархії до українських трудящих мас дедалі зростала. Треба було запобігти, щоб доведені до розпуки українські працю-

ючі маси не виступили збройно проти катів, не кинули свої полки, бо що ж тоді робили б українські буржуазні політики, яку ж вартість спільника мали вони в очах обох покровителів, який уділ внесли б вони в спільне воєнне підприємство? Робити треба було скоріше і рішуче. Доказувати вірність монархії, заспокоювати українську працюючу масу, задурити їх, підвести та патріотичною, фразоючому надією, "на краще" з ласки Франца Йосифа завтра, запрягти їх в австрійську воєнну наколесницю.

Програма участі в війні, гасла боротьби для Головної Укр. Ради і для реалізаторів цієї програми і гасел в житті УСС-ів були ясні і недвозначні, голошені і документовані на всіх перехрестях, на всіх політичних виступах представників українських буржуазних угруповань. Збір документів з цього часу, виданий Др. Костем Левицьким, вождем укр. буржуазії 1914—18 рр. — це збірка документів ганьби й сорому.

Програму й гасла ділань Головної Укр. Ради чи не найкраще сформулював посол Др. Євген Озаркевич в день 28-го липня

1914 р. на провоненій маніфестації, організованій укр. політиками у Львові, словами: "Будь спокійний Великий Володарю наш, український народ! Зложити все своє майно і свою кров, аби боронити цю державу й династію і царя". (Др. Ст. Шухевич: "Видиш, Брате мій). Повторював цю програму і представник Головної Укр. Ради у всіх стрічках з австрійськими правлячими і воєнними кругами: Дня 15 квітня 1915 р. — пише Др. Кость Левицький.

"Приняв нас (Левицького і барона Василькова) італійський командант австрійської полевой армії, маршалок архинтєз Фридрих та описав запросив нас до себе настуник престолонаслідника Карла Франца Йосифа. При цих авдієнціях підіє я на вступі лояльність і вірність українського народу для царя і держави, що саме проявляється на полях битви в хоробрості українських жовнірів і українських Січових Стрільців та просив приняти наших Січових Стрільців під особливу прихильну опіку головної команди армії. Тільки при австро-угорській монархії — закінчив я — бачимо ми, українці Галичини й Буковини, можливість нашого розвою і визволення. Ми стоїмо і стоїмо в цій тяжкій хвилі як найвірніше при царі і державі, очікуючи здійснення наших оправдань домагає для визволення українського народу".

(Далі буде.)